

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/180/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230194
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112230194.2

Uznesenie

Okresný súd Žilina, v právnej veci navrhovateľa: HYDROIZOL SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Kamenná 19, 010 01 Žilina, IČO: 45 717 524, právne zastúpený: JUDr. Katarína Kováčová, advokátka, so sídlom Drieňová 650/16, 010 04 Žilina, proti odporcovi: PRETTY Trading, spol. s r.o., so sídlom Cesta mládeže 18, 901 01 Malacky, IČO: 31 331 700, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku zastavuje.

Návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zamietá.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľovi vracia krátený súdny poplatok vo výške 324,80 eur.

Krátený súdny poplatok vo výške 324,80 eur, zaplatený na účet súdu, sa vráti navrhovateľovi po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Daňového úradu Žilina, Janka Kráľa 2, 010 01 Žilina.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 3.9.2012 domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom U., Švajčiarsko, D.. Q. Z., dňa 24.7.2012, č. N.-XXXXX-I.-X. Zároveň navrhovateľ žiadal, aby súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia veci. Svoj návrh odôvodnil skutkovými tvrdeniami, podľa obsahu ktorých odporca doručil dňa 19.6.2012 I. W. I. S., Súdna kancelária - pobočka Ž., K. R. XX/XX, XXX XX Ž. podanie označené ako Žalobný návrh peňažné plnenie, ktorým si voči navrhovateľovi uplatnil nárok na zaplatenie ušlého zisku vo výške 64.673,21 eur a náhrady škody vo výške 6.467,32 eur. Stály rozhodcovský súd S. doručil navrhovateľovi dňa 29.6.2012 Výzvu na podanie žalobnej odpovede, námietok a predloženie listín, pričom na výzve je ako miesto vydania označené mesto Žilina a je opatrená odtlačkom pečiatky, na ktorom je uvedené Stály rozhodcovský súd S., K. R. XX/XX, XXX XX Ž.. Žalobnú odpoveď obsahujúcu námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu rozhodcovskej zmluvy navrhovateľ učinil písomne a doručil ju Stálemu rozhodcovskému súdu S. na adresu K. R. XX/XX, XXX XX Ž.. Následne Stály rozhodcovský súd S. vo veci rozhodol a rozhodcovský rozsudok doručil navrhovateľovi najskôr elektronicky z e-mailovej adresy T.-O..V. a zásielka obsahujúca písomné vyhotovenie rozsudku bola podaná na pošte Žilina 1 s označením odosielateľa Stály rozhodcovský súd S., K. R.K. XX/XX, XXX XX Ž.. Doručený rozhodcovský rozsudok obsahuje označenie rozhodcovského súdu s uvedením mena rozhodcu v znení: Stály rozhodcovský súd S., so sídlom U., Švajčiarsko, D.. Q. Z.. Rozhodcovský súd zamietol námietku nedostatku N., vyhovel podanému žalobnému návrhu v plnom rozsahu a súčasne zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania. Účastníci rozhodcovského konania boli taktiež poučení o skutočnosti, že možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušný švajčiarsky Spolkový súd bola

v rozhodcovskej doložke vylúčená. Rozhodcovský rozsudok je tak preskúmateľný iba iným rozhodcom v zmysle § 17 ods. 3 Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu S. zverejneného na internetovej stránke www.aaa.arbitration.org dňa 20.9.2011 a v Obchodnom vestníku č. 191/2011, zverejneného dňa 5.10.2011 pod č. V.. V rozhodcovskom rozsudku absentuje miesto vydania, je však opatrený odtlačkom okrúhlej pečiatky Stáleho rozhodcovského súdu S. v Žiline a suchej pečate Stáleho rozhodcovského súdu S. v Žiline. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukazuje na rozpor medzi označením súdu na odtlačkoch pečiatky (Stály rozhodcovský súd S. v Žiline) a skutočnosťou, že vo veci rozhodoval Stály rozhodcovský súd JSM, so sídlom U., Švajčiarsko. Námieta nedostatku právomoci podaná navrhovateľom, o ktorej rozhodol rozhodcovský súd napadnutým rozsudkom nesmerovala voči Stálemu rozhodcovskému súdu S., so sídlom U., Švajčiarsko, ale Stálemu rozhodcovskému súdu S., K. R.K. XX/XX, XXX XX Ž., preto považuje výrok o zamietnutí námietky nedostatku právomoci za bezdôvodný. Navrhovateľovi bolo taktiež doručené uznesenie Stáleho rozhodcovského súdu S. bez konkretizácie sídla, ktoré však bolo vydané v Žiline, je podpísané D.. Q. Z., opatrené odtlačkom pečiatok Stáleho rozhodcovského súdu S. v Žiline a podané na pošte Žilina 5, ktorým uznesením mu bola uložená povinnosť zaplatiť poplatok za konanie o námietkach nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Označené uznesenie je taktiež súčasťou odôvodnenia napadnutého rozhodcovského rozsudku a nakoľko navrhovateľ má za to, že sa jedná o rozhodnutie Stáleho rozhodcovského súdu S., K. R. XX/XX, XXX XX Ž., zdá sa nelogické, aby Stály rozhodcovský súd S., so sídlom U., Švajčiarsko vo svojom rozhodnutí odkazoval na procesné rozhodnutie zrejme iného súdu.

Navrhovateľ preskúmal štatút a rokovací poriadok Stáleho rozhodcovského súdu JSM a konštatuje, že ani jeden z dokumentov neobsahuje konkrétne sídlo rozhodcovského súdu, iba sídlo zriaďovateľa, ktorým je S. I. K., V. U.Ž., so sídlom K. R. XX/XX, 010 01 Žilina, X.: XX XXX XXX. Na oficiálnej internetovej stránke rozhodcovského súdu je ako kontaktná informácia uvedené: Stály rozhodcovský súd S., Pobočka Ž., K. R. XX/XX, XXX XX Ž.. Podľa zoznamu stálych rozhodcovských súdov, ktorý je vedený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, je pod poradovým číslom 34 uvedený Stály rozhodcovský súd S., so sídlom K. R. XX/XX, XXX XX Ž., pričom tento súd má zriadené pobočky v Ž., v P. (W. Č. H.), v D. (F. I. J. O. R.) a v H. (C.). V zozname pobočiek však nie je uvedená žiadna pobočka v U., Švajčiarsko a ani v zozname stálych rozhodcovských súdov nie je uvedený ako samostatný rozhodcovský súd Stály rozhodcovský súd S., so sídlom U., Švajčiarsko. Na základe prezentovaných zistení navrhovateľ zastáva názor, že Stály rozhodcovský súd S., so sídlom U., Švajčiarsko nie je rozhodcovským súdom zriadeným podľa zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z.. Rokovací poriadok zverejnený v Obchodnom vestníku č. 191/2011 a na internetovej stránke www.aaa.arbitration.org považuje navrhovateľ za rokovací poriadok Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom K. R. XX/XX, XXX XX Ž. a vyznieva nelogicky, aby v zmysle poučenia napadnutého rozhodcovského rozsudku mohol byť rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom U., Švajčiarsko, preskúmaný iným rozhodcom podľa rokovacieho poriadku iného rozhodcovského súdu (Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom K. R. XX/XX, XXX XX Ž.). Takáto možnosť narušuje právnu istotu účastníkov konania a vyvoláva pochybnosti o hodnovernosti, nestrannosti a zákonnosti takéhoto rozhodcovského konania.

Navrhovateľ ďalej namieta, že napadnutý rozhodcovský rozsudok nešpecifikuje sídlo rozhodcovského súdu uvedením presnej adresy, na ktorú by mohol doručiť žiadosť o preskúmanie napadnutého rozhodcovského rozsudku iným rozhodcom a zároveň nemá vedomosť, že by Súdna kancelária - pobočka Žilina, so sídlom K. R. XX/XX, XXX XX Ž. bola súčasne aj súdnou kanceláriou Stáleho rozhodcovského súdu JSM, so sídlom Zürich, Švajčiarsko, preto má pochybnosti, či by doručením žiadosti o preskúmanie napadnutého rozhodcovského rozsudku iným rozhodcom I. W. I. S., Súdna kancelária - pobočka Žilina, došlo k jej účinnému doručeniu. Z uvedených dôvodov podľa navrhovateľa nie je možné využiť možnosť preskúmania rozhodcovského rozsudku iným rozhodcom. Nakoľko v zmysle rozhodcovskej doložky, ktorej platnosť navrhovateľ popiera, bola vylúčená možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku príslušným švajčiarskym Spolkovým súdom, navrhovateľ je presvedčený, že vo veci už nemôže učiniť žiadny ďalší úkon a postupom Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom U., Švajčiarsko, mu bola odňatá možnosť konať pred Stálym rozhodcovským súdom S., so sídlom U., Švajčiarsko, čo je v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. V článku III. návrhu na začatie konania navrhovateľ poukazuje na nesúlad medzi miestom rozhodcovského konania dojednaným v rozhodcovskej doložke, ktorým malo byť U., Švajčiarsko a miestom konania uvedeným v napadnutom rozhodcovskom rozsudku U., Švajčiarsko. Následne cituje čl. II ods. 1 Štatútu Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom K. R. XX/XX, XXX XX Ž., ktorý zužuje

právomoc rozhodcovského súdu na majetkové spory vzniknuté z občianskoprávných alebo obchodných vzťahov, ak je miesto konania v Slovenskej republike. Vzhľadom na citované znenie Štatútu, v prípade, že Stály rozhodcovský súd S., so sídlom K. R.Á. XX/XX, XXX XX Ž., rozhodoval spor medzi účastníkmi konania v U. alebo v U. vo Švajčiarsku, došlo podľa názoru navrhovateľa k prekročeniu právomoci zo strany rozhodcovského súdu.

Poukazujúc na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľ dospel k záveru, že používaná skratka označenia rozhodcovského súdu "I.Q. W. I. S." vždy odkazuje alebo smeruje k Stálemu rozhodcovskému súdu S. C. Ž., preto napadnutý rozhodcovský rozsudok teba považovať za tuzemský rozhodcovský rozsudok, teda rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom K. R. XX/XX, XXX XX Ž., ktorého rozhodcom je aj D.. Q. Z. a nemožno ho považovať za cudzí rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom U., Švajčiarsko. V ďalšom pokračovaní návrhu na začatie konania navrhovateľ odôvodňuje nárok uplatnený vo veci samej, teda zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c) a g) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 244/2002 Z.z.), ako aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu fotokópie listinných dôkazov - výpis z elektronickej korešpondencie účastníkov konania (č.l. 10-11), Žalobný návrh peňažné plnenie podaný odporcom Stálemu rozhodcovskému súdu S. (č.l. 12-17), výzvu rozhodcovského súdu na podanie žalobnej odpovede, námietok a predloženie listín z 26.6.2012 (č.l. 18), písomné stanovisko navrhovateľa a námietku nedostatku právomoci z 4.7.2012 (č.l. 19-20), stanovisko odporcu k žalobnej odpovedi (č.l. 21-23), rozhodcovský rozsudok s doručenkou a potvrdením o elektronickej doručení (č.l. 24-26), rozhodcovské uznesenie s doručenkou (č.l. 27-28), faktúru účtujúcu odmenu rozhodcovského súdu (č.l. 29). Súd si následne vyžiadal fotokópiu predmetného rozhodcovského spisu, ktorý je súčasťou spisového materiálu na č.l. 35-73.

K podanému návrhu na začatie konania sa vyjadril odporca písomným podaním zo dňa 12.9.2012, v ktorom vzniesol námietku nedostatku právomoci Okresného súdu Žilina, nakoľko napadnutý rozhodcovský rozsudok považuje za cudzí rozhodcovský rozsudok, na ktorého zrušenie tunajší súd nemá právomoc. Svoje tvrdenia odporca opiera o jednoznačné dojednanie miesta rozhodcovského konania v rozhodcovskej doložke, ktorým je Zürich, v dôsledku čoho na rozhodcovské konanie nemožno aplikovať Štatút Stáleho rozhodcovského súdu S. vzťahujúci sa iba na rozhodcovské konania prebiehajúce na území Slovenskej republiky. Za bezpredmetné považuje odporca aj miesto doručovania rozhodcovského rozsudku a miesto výkonu iných úkonov rozhodcovského súdu, nakoľko ich možno uskutočniť aj na inom mieste ako je miesto konania. Odporca ďalej poukázal na ustálenú judikatúru slovenských súdov týkajúcu sa miesta konania a povahy cudzieho rozhodcovského rozsudku, v zmysle ktorej súdy opakovane posúdili obdobné rozhodcovské rozsudky ako cudzie, na ktorých zrušenie nemajú právomoc.

Súd vo veci rozhodol uznesením zo dňa 27.3.2013 č.k 10Cb/180/2012-83, ktorým zastavil konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku pre nedostatok právomoci a návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku zamietol, nakoľko napadnuté rozhodnutie posúdil ako cudzí rozhodcovský rozsudok. Proti označenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom opätovne vyjadril svoje pochybnosti o tom, či rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa domáha, bol skutočne vydaný v mieste rozhodcovského konania, t.j. U., Švajčiarsko. Vychádza pritom zo skutočnosti, že všetky písomnosti doručené navrhovateľovi v priebehu rozhodcovského konania obsahovali jednoznačný údaj o mieste vydania, ktorým miestom bolo vždy mesto Žilina. Neuvedenie miesta vydania na napadnutom rozhodcovskom rozsudku považuje navrhovateľ za špekulatívne a účelové konanie zo strany rozhodcovského súdu s úmyslom vylúčiť možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku na všeobecnom súde Slovenskej republiky. Pre posúdenie, či sa jedná o tuzemský alebo cudzí rozhodcovský rozsudok je podľa navrhovateľa rozhodujúce, na území ktorého štátu bol vydaný, pričom za vydanie rozsudku považuje zachytenie, zaznamenanie obsahu na nosič, na ktorom má k nemu jednotlivo prístup. Nakoľko sídlo Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom U., Švajčiarsko, nie je v žiadnych dostupných dokumentoch bližšie identifikované adresou s uvedením názvu ulice a čísla nehnuteľnosti, je podľa názoru navrhovateľa otáznosť, či sa sídlo tohto rozhodcovského súdu nachádza v takej nehnuteľnosti, ktorá svojim technickým vybavením umožňuje vydanie rozhodcovského rozsudku v zmysle výkladu navrhovateľa. Ďalej navrhovateľ opätovne zdôrazňuje, že D.. Q. Z.P. je uvedená v

zozname rozhodcov Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom K. R. Č.. XX/XX, XXX XX Ž. (aktuálne P. XX, XXX XX D.), a že U. nie je uvedený ako pobočka Stáleho rozhodcovského súdu S. v zozname stálych rozhodcovských súdov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Na preukázanie skutočnosti, že napadnutý rozhodcovský rozsudok bol vydaný na území Slovenskej republiky navrhuje vypočítať rozhodkyňu D. Q. Z., resp. ďalších administratívnych zamestnancov Stáleho rozhodcovského súdu S., K. R. Č.. XX/XX, XXX XX Ž..

K podanému odvolaniu navrhovateľa sa dňa 13.5.2013 vyjadril odporca a poukázal na právnu úpravu rozhodcovského konania platnú na území Švajčiarska, v zmysle ktorej sa sídlom rozhodcovského súdu, tvoreného konkrétnymi rozhodcami, nerozumie sídlo právnickej osoby ale práve miesto rozhodcovského konania a vydania rozsudku. Ďalej cituje § 1a Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu S., podľa ktorého ak sa strany nedohodli inak, miesto konania sa považuje za miesto, kde bol vydaný rozsudok a súčasne miesto kde konanie prebiehalo bez ohľadu na to, kde sa vykonali jednotlivé úkony, odkiaľ a kam boli v konaní doručované listiny a bez prihliadnutia k sídlu Stáleho rozhodcovského súdu S., jeho zriaďovateľa a poštovej alebo elektronickej adresy súdnej kancelárie Stáleho rozhodcovského súdu S.. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie predstavuje cudzí rozhodcovský rozsudok, musela byť navrhovateľovi známa, nakoľko vyplýva z rozhodcovskej doložky, z poučenia rozhodcovského rozsudku a navrhovateľ bol na ňu upozornený aj vo výzve doručenej pred podaním návrhu na začatie exekúcie. Podanie žaloby na tunajší súd preto odporca považuje za špekulatívny postup zo strany navrhovateľa v snahe oddialiť výkon rozhodnutia.

O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28.11.2013 č.k. 14Cob/129/2013-100, ktorým napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s ťažiskovou argumentáciou navrhovateľa v rovine posúdenia rozhodcovského rozsudku a následne skúmania podmienok konania a súčasne uložil súdu dôsledne sa zaoberať argumentáciou navrhovateľa v podanej žalobe, s dôvodmi uvádzanými navrhovateľom v odvolaní a odporcom v priebehu celého konania, všetko vo väzbe na pripojené listinné dôkazy. Súd sa preto opätovne oboznámil s obsahom písomných podaní účastníkov konania, predložených listinných dôkazov a vyžiadaným spisovým materiálom vo veci rozhodcovského konania N.-XXXXX-I.-X, na základe ktorých znovu dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku.

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ustanovenia § 104 ods. 1 veta prvá OSP, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., účastník rozhodcovského konania sa môže z dôvodov uvedených pod písmenami a) až j) žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., tuzemský rozhodcovský rozsudok je rozhodcovský rozsudok vydaný na území Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., cudzí rozhodcovský rozsudok je na účely tohto zákona rozhodcovské rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo v rozhodcovskom konaní o veci samej a bolo vydané na území iného štátu ako Slovenskej republiky.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 46 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. je pre rozlíšenie cudzieho a tuzemského rozhodcovského rozsudku rozhodujúce, kde bol rozsudok vydaný. Jedinú skutočnosť, ktorú tak súd musí skúmať pre potrebu ustálenia právomoci vec prejednať a rozhodnúť, je miesto vydania napadnutého rozhodcovského rozsudku. Spomedzi predložených listinných dôkazov je relevantným pre takéto zistenie písomné vyhotovenie rozhodcovského rozsudku, z ktorého súd zistil nasledovné skutočnosti:

Zo záhlavia rozhodcovského rozsudku č. N.-XXXXX-I.-X vyplýva, že bol vydaný rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu S., so sídlom U., Švajčiarsko, D.. Q. Z.P., v zmysle Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu S. a v súlade so švajčiarskym zákonom o medzinárodnom súkromnom práve platným v mieste konania U., Švajčiarska konfederácia. V poučení napadnutého rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že podľa práva platného v mieste konania a vydania rozhodcovského rozsudku, kantóne U., má výlučnú právomoc a príslušnosť na zrušenie rozhodcovského rozsudku švajčiarsky Spolkový súd. Strany v rozhodcovskej doložke podľa čl. 192 Zákona o medzinárodnom práve súkromnom (PILA) platného v Švajčiarskej konfederácii, ako mieste sídla rozhodcovského tribunálu, ktoré zodpovedá miestu konania a miestu vydania rozsudku podľa slovenského zákona o rozhodcovskom konaní vylúčili preskúmanie rozsudku švajčiarskym Spolkovým súdom. Rozsudok je opatrený odtlačkom okrúhlej pečiatky s nápisom Stály rozhodcovský súd S. v Žiline (podľa zák. č. 244/2002 Z.z.).

Z údajov uvedených v záhlaví a v poučení napadnutého rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodca stotožňuje miesto rozhodcovského konania a miesto vydania rozhodcovského rozsudku. Opakovaný odkaz v texte rozsudku na kantón U., Švajčiarsko, ako miesto rozhodcovského konania a teda miesto vydania rozhodcovského rozsudku (i), aplikácia švajčiarskeho právneho predpisu ako práva platného v mieste konania a vydania rozsudku (ii) a uvedenie sídla konajúceho rozhodcovského súdu vo Švajčiarsku (iii) nasvedčujú tomu, že rozhodcovský rozsudok č. N.-XXXXX-I.-X z 24.7.2012 bol vydaný vo Švajčiarsku, teda mimo územia Slovenskej republiky a jedná sa tak o cudzí rozhodcovský rozsudok. Na tomto závere podľa názoru súdu nič nemení ani odtlačok pečiatky s nápisom Stály rozhodcovský súd JSM v Žiline, nakoľko nie údaj na pečiatke je rozhodujúci pre určenie miesta vydania rozhodcovského rozsudku, ale skutočnosti uvedené v jeho písomnom vyhotovení. Rozhodcovský rozsudok musí podľa ustanovenia § 34 zákona č. 244/2002 Z.z. obsahovať o.i. označenie rozhodcovského súdu, mená a priezviská rozhodcov, miesto rozhodcovského konania a dátum vydania rozhodcovského rozsudku. Odtlačok pečiatky rozhodcovského súdu nie je povinnou náležitosťou rozhodcovského rozsudku, preto ho súd nepovažuje ani za určujúce kritérium pre zistenie miesta jeho vydania, osobitne v prípade, ak je toto miesto výslovne uvedené v rozsudku. Pokiaľ z poučenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že Švajčiarsko ako miesto sídla rozhodcovského súdu je zhodné s miestom rozhodcovského konania a miestom vydania rozhodcovského rozsudku, súd nevidí dôvod na spochybňovanie tohto faktu a vyvodzovanie iných záverov z vedľajších náležitostí, ako sú odtlačok pečiatky na rozsudku, sídlo kancelárie rozhodcovského súdu, miesto odoslania písomného vyhotovenia rozsudku, či miesto vydania uznesenia o povinnosti zaplatiť poplatok za konanie o námietke nedostatku právomoci. Všetky tieto miesta sa môžu nachádzať na území Slovenskej republiky, nemajú však vplyv na miesto rozhodcovského konania priamo uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku. Nepriamym domnienkam, ktoré navrhovateľ detailne rozoberá v návrhu na začatie konania, nemožno totiž pripisovať väčší význam, než samotnému obsahu rozhodnutia zachytávajúcejmu okrem právneho názoru rozhodcu vo veci aj objektívne skutočnosti charakterizujúce okamih vydania rozhodcovského rozsudku, ktorými sú miesto a čas rozhodnutia. Postup navrhovateľa, teda odvodzovanie miesta vydania rozhodcovského rozsudku z ostatných úkonov uskutočnených v priebehu konania, by bol opodstatnený v prípade absencie akejkoľvek zmienky o mieste rozhodcovského konania a mieste vydania rozsudku v celom jeho obsahu, ktorá situácia však nenastala.

Súd sa stotožňuje s výkladom pojmu "vydanie rozhodnutia" ako ho učinil navrhovateľ v tom zmysle, že predstavuje zaznamenanie obsahu rozhodnutia na hmotný podklad, a práve na základe takéhoto poňatia miesta vydania kladie do popredia zaznamenaný obsah rozhodcovského rozsudku pred doplnením odtlačku pečiatky na jeho opis, k čomu mohlo dôjsť aj dodatočne po vydaní rozsudku v rámci administratívnych úkonov Súdnej kancelárie Stáleho rozhodcovského súdu S. nachádzajúcej sa v Žiline. Súčasťou činnosti Súdnej kancelárie bolo nepochybne aj expedovanie rovnopisov vydaného rozsudku účastníkom rozhodcovského konania, čím je možné vysvetliť aj odoslanie zásielok z pošty Žilina 1. Ustanovenie § 23 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. výslovne pripúšťa, aby rozhodcovský súd uskutočnil jednotlivé úkony na akomkoľvek mieste, ktoré považuje za vhodné. Nie je preto v rozpore s právnou úpravou rozhodcovského konania, ak rozhodcovský súd vydal uznesenie, ktorým navrhovateľovi vyrubil súdny poplatok za námietku nedostatku právomoci v Žiline, teda v inom mieste, než je miesto, kde bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Procesné úkony súvisiace s poplatkovou agendou majú taktiež charakter administratívnej činnosti, ktorú mohla realizovať Súdna kancelária v Žiline. V tejto súvislosti súd opätovne pripomína, že zákon č. 244/2002 Z.z. jednoznačne vymedzuje kritérium pre rozlíšenie tuzemského a cudzieho rozhodcovského rozsudku, ktorým je miesto vydania rozhodcovského rozsudku,

nie procesného uznesenia o súdnom poplatku, preto súd považuje uvedený argument navrhovateľa pre potreby posúdenia podmienok konania za bezpredmetný.

Preskúmaním rozhodcovskej doložky obsiahnutej v článku VII. Všeobecných obchodných podmienok PRETTY Trading, spol. s.r.o. pre kúpu tovaru v znení platnom a účinnom od 1.1.2011 súd zistil, že navrhovateľ dôvodne namietal rozpor medzi miestom rozhodcovského konania dojednaným v rozhodcovskej doložke, ktorým mal byť Zürich, Švajčiarsko a skutočným miestom rozhodcovského konania vyplývajúcim zo znenia vydaného rozsudku, ktorý bol v U., Švajčiarsko. Súdu nie je zrejmé, v dôsledku akých skutočností došlo k zmene miesta rozhodcovského konania a ani obsah vydaného rozsudku, či rozhodcovského spisu takúto zmenu neodôvodňuje. Odhliadnuc však od vzniknutej nejasnosti, teda bez ohľadu na to, či sa rozhodcovské konanie správne uskutočnilo v U., alebo malo prebehnúť v Zürichu, prípadne či pri označení U. ako miesta rozhodcovského konania došlo iba k chybe v písaní, rozhodcovský rozsudok bol v oboch prípadoch vydaný na území Švajčiarska. Nemožno preto rozhodcovský rozsudok č. N.-XXXXX-I.-X z XX.X.XXXX považovať za tuzemský v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z..

Ďalej navrhovateľ spochybňuje zákonnosť rozhodcovského konania vo veci a aj vznik a existenciu Stáleho rozhodcovského súdu S. so sídlom U., Š.Č. v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. a poukazuje na nedostatky oficiálnych dokumentov a dostupných informácií týkajúcich sa Stáleho rozhodcovského súdu S.. K uvedenému súd uvádza, že sa jedná o námietky, ktoré by mali nepochybne vplyv na rozhodnutie vo veci samej, súdu však neprislúcha ich hodnotenie v rámci skúmania naplnenia procesných podmienok konania. Rovnaký záver platí vo vzťahu k samotnej námietke o neplatnosti, resp. neexistencii rozhodcovskej zmluvy medzi účastníkmi, ktorú v tomto konaní nie je možné vyriešiť. Súd zotrváva na pôvodnom názore, že argumenty navrhovateľa obsiahnuté v návrhu na začatie konania možno dôvodne použiť v rámci obrany prostredníctvom inštitútu vyplývajúceho z ustanovenia § 50 zákona č. 244/2002 Z.z. (odopretie uznania a výkonu cudzieho rozhodcovského rozsudku), avšak nemožno na nich založiť dôvody žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 zákona č. 244/2002 Z.z..

Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že mu bola odňatá možnosť konať pred Stálym rozhodcovským súdom S., so sídlom U., Š. v rozsahu preskúmania vydaného rozhodcovského rozsudku iným rozhodcom príslušného rozhodcovského súdu, je potrebné uviesť, že navrhovateľ túto možnosť vôbec nevyužil, nakoľko mal pochybnosti o účinnosti doručenia žiadosti o preskúmanie Stálemu rozhodcovskému súdu S., Súdna kancelária - pobočka Žilina. Pre takéto pochybnosti navrhovateľa súd nevidí dôvod, keďže v priebehu celého rozhodcovského konania Súdna kancelária v Žiline zabezpečovala prijímanie a odosielanie všetkých písomností. Opätovne sa tak jedná o subjektívnu a nepreukázanú domnienku navrhovateľa, ktorá navyše nemá význam vo vzťahu k riešenej otázke súdnej právomoci.

Na záver súd poukazuje na rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Žiline v typovo podobných veciach (napr. uznesenie č.k. 14Cob/347/2012-69 zo dňa 31.5.2013, uznesenie č.k. 14Cob/140/2013-125 zo dňa 26.6.2014), kedy boli rozhodcovské rozsudky vydané za obdobných podmienok vyhodnotené ako cudzie a postup prvostupňového súdu, ktorý zastavil konanie vo veci pre nedostatok právomoci, bol potvrdený.

Napadnutý rozhodcovský rozsudok č. N.-XXXXX-I.-X z XX.X.XXXX súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil ako cudzí, na zrušenie ktorého nemá právomoc. Nedostatok právomoci predstavuje súčasne nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť, preto bolo nevyhnuté konanie v prejednávnej veci v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 veta prvá OSP zastaviť. Vo svetle prijatého záveru o charaktere napadnutého rozhodcovského rozsudku, ktorý súd považuje za jednoznačný, bol návrh navrhovateľa na vykonanie dôkazu formou výsluchu rozhodkyne D.. Q. Z. vyhodnotený ako nedôvodný. Nakoľko k odstráneniu vzniknutých nejasností došlo podrobným posúdením jednotlivých častí napadnutého rozhodcovského rozsudku, nebolo v tomto štádiu konania potrebné pristúpiť k výkonu navrhovaného dôkazu, o ktorého účelnosti má súd zároveň výrazné pochybnosti, keďže rozhodkyňa svoje presvedčenie o mieste vydania rozhodcovského rozsudku už vyjadrila vo vyššie citovaných častiach jeho záhlavia a poučenia.

Podľa ustanovenia § 48 zákona č. 244/2002 Z.z., ak bol v cudzine podaný návrh na zrušenie cudzieho rozhodcovského rozsudku, súd v Slovenskej republike môže na návrh účastníka konania,

ktorý návrh na zrušenie cudzieho rozhodcovského rozsudku podal, odložiť vykonateľnosť tohto cudzieho rozhodcovského rozsudku.

Nakoľko súd napadnutý rozhodcovský rozsudok posúdil ako cudzí rozhodcovský rozsudok podľa ustanovenia § 46 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., navrhovateľ by mohol na súde v Slovenskej republike podať návrh na odklad jeho vykonateľnosti za splnenia podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 48 zákona č. 244/2002 Z.z.. V prejednávanej veci však nebolo navrhovateľom tvrdené ani inak preukázané, že by v cudzine podal návrh na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku, a preto súd návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku zamietol.

Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá OSP, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy, v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V prejednávanej veci navrhovateľ uplatnil na súde nárok, prejednanie a rozhodnutie ktorého nepatrí do právomoci súdov Slovenskej republiky. Súd tak konštatuje, že z procesného hľadiska navrhovateľ zaviniť zastavenie konania a v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP svedčí právo na náhradu trov konania odporcovi. Odporca návrh na rozhodnutie o trovách nepodal a z obsahu spisového materiálu vznik trov na strane odporcu nevyplýva, a preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 €. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

V prejednávanej veci súd konanie zastavil, a preto zároveň rozhodol v súlade s ustanovením § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, ktorý zaplatil za návrh na začatie konania vo výške 331,50 eur, kráteného o sumu 6,70 eur. Krátený súdny poplatok vo výške 324,80 eur sa vráti navrhovateľovi po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Daňového úradu Žilina, a to v súlade s ustanovením § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti; v prípade, že orgán štátnej správy súdov nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.